

FLACĂRA ROSIE

Organ al comitetelor orașenești și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orașenești și raionale

Arad, anul XIII Nr. 3773

4 pagini 20 bani

Duminică, 23 septembrie 1956

ZIUA CONSTITUTIEI R. P. R.

Intregul nostru popor sărbătorește Ziua Constituției R.P.R., manifestându-și dragostea și atașamentul pentru regimul democrat-popular, cea mai de preț dintre toate cuceririle sale.

Legea fundamentală a statului nostru democrat-popular este legea marilor libertăți și drepturi de care se bucură astăzi întregul popor muncitor. Constituția țării consfințește victoria istorică cucerită de poporul nostru în lupta sa de veacuri pentru libertate și independență națională. Ea se deosebește fundamental de constituțiile burgheze dinaintea de 23 August 1944 care vorbeau demagogic despre „libertăți și drepturi”, dar care în fond vegheau la interesele celor puțin în detrimentul celor mulți. Constituțiile de odinioară oglindeau interesele de clasă ale exploataților și sub aparențe democratice, legiferau înălturarea maselor largi de la conducerea statului.

Noua Constituție a țării noastre este rodul luptei poporului român pentru eliberare națională și socială și ea consfințește transformările economice profunde care au avut loc în structura social-economică a statului nostru. În Republica Populară Română întreaga putere de stat se află în mâinile oamenilor muncii de la oraș și sate; uzinele, minele, băncile, bogățiile subsolului sînt bunuri ale întregului popor muncitor; pămîntul aparține celor ce-l muncesc. Eliberarea de sub jugul exploatații — cea mai de preț cucerire a oamenilor muncii din țara noastră — a dat vieții un nou conținut. Munca a devenit o chestiune de cinste, conștiința clasei muncitoare s-a ridicat, forța creatoare a maselor a luat un avînt deosebit.

În raionul și orașul Arad, în anii regimului democrat-popular s-au înregistrat succese în diferitele domenii ale vieții economice și culturale. Industria din Arad a luat un avînt fără precedent, prin lărgirea considerabilă a unor întreprinderi ca „Gheorghe Dimitrov”, „Teba”, „Reacerea” sau prin crearea de noi unități cum este, de pildă, fabrica „Josef Ranghel”. De asemenea, pentru culturalizarea maselor s-au creat: Teatrul de stat, Filarmonica de stat, Teatrul de marionete, Școala populară de artă; s-au înființat o serie de școli etc.

Alți în raion, cit și în oraș s-a dezvoltat continuu transportul în comun al populației. Această transformare o cunoaște și viața satului. În raion au fost înființate 35 gospodării colective, aproape 40 de întreprinderi agricole, care dovedesc practic superioritatea muncii în comun. Pentru culturalizarea țărănimii muncitoare, s-au înființat noi cămine culturale, biblioteci, școli etc.

Marile victorii obținute de poporul nostru au permis Congresului al II-lea al P.M.R. să traseze un vast program de întărire în viitor a forțelor creatoare ale poporului muncitor, de înflorire a economiei naționale. Directivele cu privire la cel de-al doilea plan cincinal adoptat de Congresul al II-lea al partidului prevăd ca sarcină fundamentală făurirea economiei socialiste unitare, în care, pe baza dezvoltării continue a industriei socialiste, să se asigure transformarea socialistă a agriculturii, astfel ca în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderant, atât ca suprafață cit și ca producție marfă.

Industrializarea socialistă a țării a permis și dezvoltarea industriei de larg consum popular. Nivelul de trai al oamenilor muncii a crescut simțitor. Masele muncitoare se bucură astăzi de un trai mai bun, de dreptul la muncă, dreptul la odihnă, asigurarea materială la bătrînețe ori în caz de boală. Aceste drepturi înscrise în Constituția R.P.R. arată că scopul politicii partidului și statului nostru este grija pentru om și nevoile sale.

Constituția țării asigură și garantează tuturor cetățenilor dreptul la învățătură. Porțile tuturor școlilor, institutelor, și facultăților sînt larg deschise pentru toți acei care vor să învețe. Cadre noi, proaspete se ridică an de an în lămurind rîndurile celor care activează pe tărîmul cultural. Biblioteci și muzee, teatre, săli de concerte și cămine culturale se ridică în toate colțurile țării, traducînd în fapt dreptul tuturor la cultură.

Femeia, ținută timp de secole în umilitate și sclavie, exploatată și umilită, are astăzi drepturi egale cu ale bărbaților în toate domeniile vieții economice, politice, de stat și culturale.

Deplina egalitate în drepturi a oamenilor muncii romni și a celor aparținînd minorităților naționale este astăzi o realitate care sporește prietenia tuturor fiilor patriei noastre și întărește forța regimului nostru democrat-popular.

Constituția consfințește principiul că puterea emană de la popor și că poporul o exercită singur, ca un adevărat stăpîn pe soarta sa, pentru binele poporului și al patriei sale libere.

La temelie regimului de democrație populară se află alianța clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare. Partidul și guvernul desfășoară o acțiune permanentă pentru atragerea masei largi a țărănimii muncitoare, pe baza liberului consimțămînt, pe calea agriculturii socialiste, pe calea belșugului, a vieții ferice.

Realitatea vie oglindește mărețele realizări ale regimului nostru de democrație populară, spulberînd calomniile dușmanilor. Numeroși vizitatori din țări ale tuturor continentelor de pe glob oamnei de știință și de artă, oameni politici, scriitori, ziariști, membri ai unor organizații de masă etc. — s-au putut convinge de transformările revoluționare înfăptuite în țara noastră, de cuceririle istorice ale poporului nostru care pășesc astăzi cu mîndrie, cu încredere și cu hotărîre pe calea ce duce spre împlinirea năzuințelor sale cele mai luminoase.

Doritor de pace, luptător activ pentru cauza păcii, poporul nostru are înscris în Constituție acest principiu scump tuturor popoarelor care făuresc socialismul. Constituția Republicii Populare Romîne arată că: „Politica externă a Republicii Populare Romîne este o politică de apărare a păcii, de prietenie și alianță cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și cu țările de democrație populară, o politică de pace și prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace”.

Strîns unit în jurul partidului și guvernului, bucurîndu-se și mîndrindu-se cu marile libertăți și drepturi garantate de Constituția R.P.R., poporul nostru luptă cu avînt pentru construirea socialismului și apărarea păcii, ferm hotărît să-și apere cu abnegație și eroism cuceririle sale înscrise în Constituție.

Succesul expoziției industriale românești la Moscova

MOSCOVA 22 (Agerpres). — Expoziția industrială românească, care a fost organizată în pavilionul central din parcul de cultură „Maxim Gorki”, este mult apreciată de publicul moscovit, cit și de numeroșele grupuri de turiști cehi, bulgari, unguri, polonezi, germani, francezi, englezi etc. Vizitatorii studiază cu interes standurile expoziției, care oglindesc realizările industriei noastre constructoare de mașini în plină dezvoltare. De o mare popularitate se bucură standurile consacrate industriei textile, de pielărie, tricotaje, alimentară și artei noastre populare. Numai în 30 de zile, expoziția românească a fost vizitată de peste 50.000 de persoane. Restaurantul românesc, instalat pe un vapor pe canalul Moscova, în apropierea expoziției industriale, cunoaște aceeași popularitate. Alți mîncărușii și băuturii naționale, cit și cîntecele executate de orchestra condusă de Nicușor Predescu cu concursul solistilor Maria Lăzăreț și Alexandru Grozuță, atrag zilnic un public numeros.

IN NUMĂRUL DE AZI

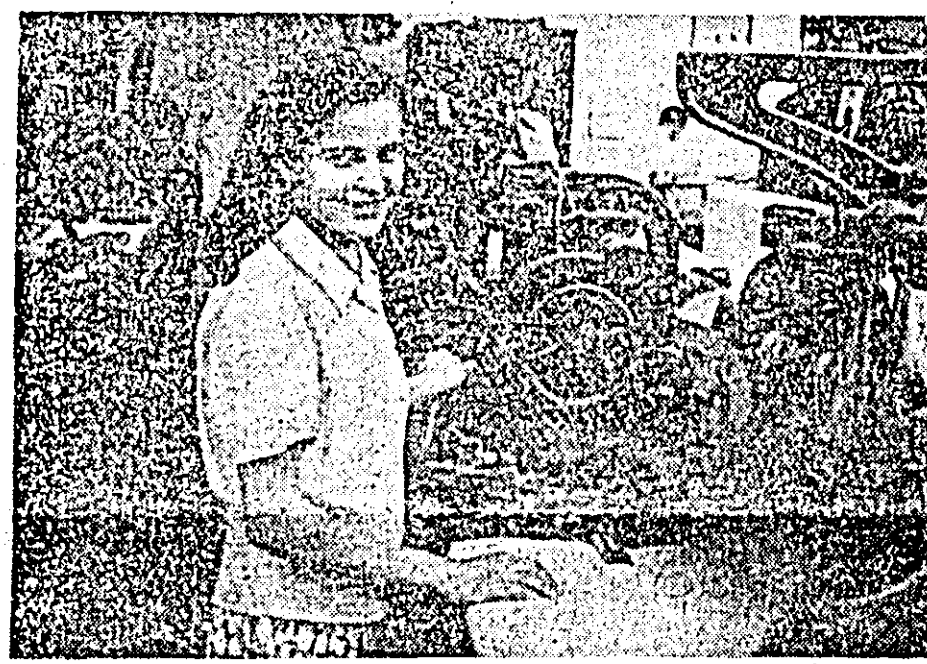
- Pagina culturală pag. 2
- Viața de partid — Munca începută trebuie dusă pînă la capăt pag. 3
- Roadele muncii schimbului de experiență — Pentru îmbunătățirea calității mobilelor pag. 3
- Problema Canalului de Suez — După închiderea conferinței separate de la Londra pag. 4
- Sancțiunile economice împotriva Egiptului nu-și pot atinge scopul pag. 4
- Lucrările conferinței pentru examinarea și aprobarea statutului Agenției internaționale pentru energia atomică pag. 4

Sesiunea științifică comemorativă a Academiei R. P. R. cu prilejul împlinirii a 500 de ani de la moartea lui Ioan de Hunedoara

Vineri după-amiază au început în sala de ședințe a Academiei R.P.R., lucrările sesiunii științifice comemorative organizate cu prilejul împlinirii a 500 de ani de la moartea lui Ioan de Hunedoara, vestit conducător de oști, mare organizator al rezistenței popoarelor din bazinul dunărean împotriva cuceririi otomane. Ședința a fost condusă de acad. prof. I. S. Gheorghiu, care a rostit cuvîntul de deschidere.

A luat cuvîntul apoi acad. prof. P. Constantinescu-Iași, președintele subsecției de științe istorice a Academiei R.P.R. și Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului. Au fost prezentate apoi două comunicări științifice: „Ioan de Hunedoara”, de acad. A. Oțetea și „Ioan de Hunedoara și relațiile internaționale din timpul său” de prof. Elekes Lajos (R. P. Ungară).

Lucrînd la 12 războaie deodată

ÎN CLISEU: țesătoarea Eugenia Moș de la „Teba”, lucrează la 12 războaie automate deodată, depășindu-și planul cu 14 la sută.

Produce noi în întreprinderile arădene

Sobe de gătit
La „Coopmetal” s-a proiectat o nouă sobă de gătit (tip masă) în două sorturi: tablă neagră și emailată. De la prima vedere ochiul distinge formele frumoase, rotunjite ale sobei. Sobele sînt lucrate îngrijit și din materiale rezistente. Tabla din focar va fi protejată cu plăci de șamot. La ușă s-a fixat un apărător de fontă, iar grătarul este fixat într-un lăcaș de fontă și nu de tablă. Fiecare sobă are un bazin oval, cu o capacitate de 10 litri apă. Ușa cuptorului este acționată de un arc. Noul tip de sobă se va bucura, credem, de aprecieri pozitive.

Piese metalice pentru mobilă
Și la fabrica „Fierarul” se pot înfrînă produse noi. La propunerea Ministerului Industriei Leninului, se fabrică balamale-pomele nichelate pentru mobilier și snapere cu bile, tot nichelate. În cursul se va introduce în fabricație broasca cu bare pentru mobilier. Sculele sînt pregătite. Urmează numai să se primească cheile de la „Metalica”-București.

PODGORIA ARADULUI ÎN PREGĂTIREA CULESULUI

Tramvaiul electric pornit din gara Arad, aplegînd spre podgorie. De-o parte a liniei ferate, vîile te înfrîmîță încărcate de rod. Poate mai mult ca oriunde, în podgorie îți poși da seama cit de măiestră și fără gres este munca tăcută a naturii. La lumina și căldura blîndă a soarelui, mîile de butași, adevărate sonde vegetale, trag din adîncuri seva fără asemănare și, ca într-un laborator, o distilează și o prelucurează cu hîrnicie în bobul de aguridă care capătă treptat duceața mîerei și parfumul florilor. Vița de vie și plîndă ca un copil și îndeletnicirea de a o îngrijii nu-i de loc ușoară; dă însă altele multumiri, că oricine o face, o îndrăgește. Li-i dragă podgorenilor îndeletnicirea aceasta. Le-a fost dragă întotdeauna și strămoșilor lor, care au trădit pe aceste dealuri cu pămînt bun, nisipos, iute la coacere. Aceasta nu înseamnă însă că le-a fost întotdeauna și traiul deopotrivă cu munca. Se știe doar că de foarte multă vreme vinurile din podgoria Aradului s-au bucurat de o mare faimă. Toamnă de toamnă, șiruri de căruțe purtînd în această podgorie se scurgeau încolo și încoașe pe drumuri, gemînd sub greutatea

mîile date tradiționale, cînd podgorenii coteau că strugurii erau îndeajuns de coși. Cum însă într-un an sînt plot mai multe și în altul mai puține, iar căldura nu este nici ea la fel, se mai întîmplă să dea gres. Acum, micul laborator al gospodăriei de stat sîne din scurt tradiția, o controlează și îl aduce venitele îndreptări, pentru că din ce în ce mai mult, viticultura, altă în podgoria Aradului cit și în celelalte părți ale țării, merge înainte în pas cu știința. La această gospodărie de stat muncitorilor au pornit, de cum s-au topit zăpezile, întrecerea pentru doborîndea unor producții mari. Munca lor n-a fost de loc ușoară. Au avut mult de luptat împotriva timpului neprietenic viticulturii, dar sînt mîndri acum că în mare măsură ei au reușit să dobindească ceea ce urmăreau. Aplecarea regurilor viticole înaintate, ca prîștit de 3-4 ori, stropitul de 7 ori, lăstăritul și ciupitul de cite ori a fost nevoie, îngrășămintele chimice date la timp — au făcut ca numai de pe parcela de vie din grîja brigadierului Dumitru Jurculeț să se obțină 3500-4000 kg struguri la hectar. Utemistul Dumitru Jurculeț e priceput în viticultură. El nu este

Marea lege a vieții noastre noi

S-au scurs patru ani de la intrarea în vigoare a Constituției noastre. Cîte nu s-au întîmplat în acești ani! Din mine, mii de tone de cărbuni au fost scoase la lumina zilei; prin conducte, milioane de tone de făină s-au scurs spre rașinari; războaiele au jesus valuri de pînă; țărăni muncitorii au semănat și au strîns recolte bogate; școlarii au crescut și au trecut să învețe în școli superioare; bibliotecile s-au îmbogățit cu mii de volume; numeroase familii s-au mutat în locuințe noi, construite de stat sau cu ajutorul statului; în fiecare oraș au apărut magazine noi, la sate s-au construit cămine culturale și școli noi. Pe harta țării au apărut noi uzine, fabrici și chiar orașe noi. Toate aceste evenimente din viața unui popor ca al nostru, care luptă pentru un viitor luminos, toate succesele obținute pînă acum se petrec sub semnul Constituției noastre, Constituția marilor drepturi și libertăți.

Deplină egalitate în drepturi

„Oamenilor muncii, cetățenii ai Republicii Populare Romîne, fără deosebire de naționalitate sau rasă, le este asigurată deplina egalitate de drepturi în toate domeniile vieții economice, politice și culturale”. (Constituția R.P.R. art. 81). Votarea Constituției în 1952 a însemnat o etapă de mare importanță în viața minorităților naționale din țara noastră, care se bucură acum de drepturi egale cu populația romînă. Minoritățile naționale și-au trimis reprezentanții în funcțiile cele mai înalte ale statului, participă activ la conducerea statului.

Incredere acordată femeii

„Femeia în R.P.R. are drepturi egale cu ale bărbatului în toate domeniile vieții economice, politice, de stat și culturale”. (Constituția R.P.R. art. 83)

De multe ori cînd afară s-a înnoptat, la fereastra biroului directorului-adjunct al uzinei „30 Decembrie” mai arde încă lumina. Pe masa de scris, printre ustensilele obișnuite, un dosar pe coperta căruia stă scris: „Situția producției pe trimestrul III” este cercetat cu atenție. Cîteva notări în carnetul de buzunar și tovarășa inginer Maria Petrilă, director adjuncat al uzinei, închide dosarul, rezemîndu-se de speteaza scaunului. Fața i se deslînde și în colțul gurii îi apare un zîmbet: zîmbetul omului mulțumit de rezultatul obținut după o zi de muncă rodnică. Despre trecutul ei și al femeilor, în general, nu prea-l place să vorbească tovarășa Maria Petrilă. Asta nu pentru că nu ar avea ce spune. Dimpotrivă, cunoaște multe din nedreptățile ce se făceau femeilor numai pentru „vina” că s-au născut femei. De cite ori nu s-a revoltat ea împotriva acestei nedreptăți!

Își aduce aminte că, cu cîțiva ani în urmă, pe vremea cînd era studentă, a citit în ziar un articol despre o femeie care ocupa postul de director al unei mari fabrici din Moscova. Atunci i se părea un lucru aproape de necrezut. Azi se mai gîndește la articolul acela și bineînțeles nu i se mai pare ceva de necrezut. Mii de alte femei se găsesc în posturi de conducere, aducîndu-și întregul aport la opera de construire a socialismului.

O realizare a regimului nostru este și Școala medie nr. 6, cu limba de predare germană din Arad.

Această școală s-a dezvoltat în mod deosebit în ultimii ani, numărul elevilor trecînd de 400. De asemenea, tot la această școală, pe lângă cursul de zi, funcționează și o secție serală, frecventată de muncitorii dornici să-și completeze cunoștințele.

Această școală din realizările regimului nostru e o dovadă că drepturile și libertățile prevăzute în Constituție sînt realități.

OTTO GREFFNER, profesor la Școala medie nr. 6

„Ce-i scris aici, vezi în viața noastră”

„... Statul de democrație populară, proclamînd ca principială sarcină a sa construirea socialismului, întărește și lărgeste neîncetat formațiunea socialistă, asigurînd creșterea nelînteruptă a bunăstării materiale și a nivelului cultural al oamenilor...” (Din Constituția R.P.R. art. 6)

Am intrat într-un amurg, în curtea lui, după ce-și terminase lucrul. Era vesel — ca toldeana de alfel — gata de glume. Îl cunoșteam și voiam să-l văd căminul, familia. Îl aștepta soția cu zîmbetul pe buze, întinzîndu-i copilul dolofan, cu fața senină, gîngurînd ceva în limba lui pe care nimeni nu poate s-o înțeleagă. L-a luat în brațe, l-a sărutat și a făcut „ușa-ușa” cu el. Era un moment al vieții, deosebit. M-a emoționat și l-am reținut; de ce, n-aș putea spune precis; poate pentru că mi-a încolțit, mal puternic, în suflet, dorința de a vedea pe toți părinții la fel de fericiți ca și Ilie Pop, în ceasul acela al înserării. Am intrat în casă, l-am văzut mobilă nouă, aparatul de radio, cărțile așezate cu gust, m-am gîndit atunci, că nu peste multă vreme, în casele tuturor colecțiilor, va fi la fel, ca și în casa acestui membru al gospodăriei agricole colective „Flacăra” din Șeitin.

Am stat mult de vorbă cu el, despre multe lucruri și-am vrut să-l cunosc și lui părerea despre Constituția țării noastre.

M-a privit o clipă, apoi mi-a spus: „Părerea mea? Tă-ș putea spune multe lucruri. Îți spun însă numai alții: Constituția noastră e o lege mai măreață decît toate legile pe care le-am cunoscut vreodată. Ce-i scris aici, vezi în viața noastră. Uită-te la mine, uită-te la căminul meu, uită-te în jurul tău și o să vezi că am dreptate...”

I-a întrerupt vorbele gînguritul copilului. S-a ridicat, și-a luat copilul în brațe, și-apoi, la despărțire, mi-a strîns puternic mîna învîltindu-mă să-l vizitez din nou, să mă conving că ceea ce mi-a spus el este numai și numai adevărul adevărat...

Bătrînețe fără griji

„Cetățenii R.P.R. au dreptul la asigurarea materială la bătrînețe. În caz de boală sau incapacitate de muncă...” (Constituția R.P.R. art. 79)

Primele ore ale dimineții. Un bătrînel albit de ani, sprînzîndu-se într-un baston se îndreaptă cu pași mărunți spre ghișeu C.E.C. unde se depun spre păstrare economiile.

Un fapt banal la prima vedere. Un bătrîn depune la C.E.C. o sumă economică. Totuși în spatele acestui fapt divers se ascunde un lucru pe cit de real pe alt de semnificativ. Bătrînul Ioan Badea, celeristul de ieri și pensionarul de azi, este numai unul din cei care prin grija statului democrat-popular — trăiesc, după ani de muncă, o bătrînețe lipsită de griji, o bătrînețe liniștită. El este unul din mîile de pensionari pe care factorul postal îl vizitează de cite 12 ori pe an, aducîndu-le pensia.

Mi-a spus: „Ce n-aș da să mai știu odată tînră, să pot participa din plin la bătălia asta uriașă ce se dă pentru construirea unui trai mai bun. Ehi! Pe vremea mea cînd eram eu tînră...”

Și bătrînul celerist Ion Badea lmt povestit cu glas tremurător cum a trudit de mic copil la boleri, cum, învolat sub povara muncii, a fugit la oraș angajîndu-se la C.F.R., despre felul cum erau tratați în trecut cel care ajungeau la capătul puterilor...

Azi, e cu totul altceva. Muncitorii sînt înconjuțați de grija pîrintească a partidului. Cei care, încărcăți de povara anilor, nu mai pot munci, les, la pensie, asigurîndu-li-se în felul acesta un trai lipsit de griji, liniștit.

Însă un „oarecare” ci unul din cei mai buni brigadieri viticoli al gospodăriei de stat. Pe fiecare din cele 23 ha pe care le-a avut brigada sa, el a făcut cu aceeași grijă tăierile de primăvară, a pus îngrășămintele chimice și a asigurat prîștitul la timpul optim. Pentru dragostea și priceperea cu care a executat toate lucrările viticole în acest an, el e stimat de toți muncitorii și de conducerea gospodăriei de stat.

Nu peste mult, de-a lungul și de-a latul viilor din podgoria Aradului vor răsuna chitotele culegătorilor care vor purta coșurile pline cu struguri gria către teaururile cranelor. În gări, trenurile „marșrut” vor aștepta acest dar al podgorenilor noastre spre a-l încărea și a-l purta către orașele „satele, șanțierile patriei noastre.

P. SIMULESCU

PAGINA CULTURALA

Vlahuță și Delavrancea, colaboratori la presa din Arad

Nu putem vorbi aici de o colaborare mai lungă și mai în grabă de una ocazională. La îndemnul lui Caragiale, cei doi clasici al literaturii noastre au contribuit și ei la apariția numărului 81, festiv, din 23 aprilie 1911 al ziarului „Românul”. Acest număr întrunește creații literare, ieșite din condeiele celor patru maeștri ai literaturii noastre — Caragiale, Coșbuc, Vlahuță și Delavrancea. Vlahuță mai publică în numărul 68 din 5 aprilie 1912, deci aproape peste un an, o scurtă povestire, apoi abia peste doi ani, în numărul 136, din 5 iulie 1914, un articol despre Eminescu.

În numărul din 23 aprilie 1911, apare, ca articol de fond, frumoasa poezie „Triumful așteptării” scrisă de Vlahuță:

„Nebriul e omul ce luptă cu credința
Ei știe că pe lume nimic zadarnic nu-i:
Că dincolo de truda și jertfa clipii lui,
În taină vremea țese la sfînta biruință;
Că vulete toate visează armonie,
Că... este o dreptate și... trebuie să vie.

Talazuri năvălesc-îi vrăjmașa lunii ură
Intunece-îi viața în bezna de minciuni!
Copilul lui închidă-îi în casa de nebunii!
Lovească-îl orice mlîni! Inulcașcă-îi orice gură!...
Ei simte cum îl crește din inimă o floare,
Cu-aită mal luminoasă, cu cit mai mult îl doare.
Te-a întrebă vreedată din ce undire-necată
De lacrimi tănuite se naște un izvor?
De mil de ani în piatră lovește răbdător,
Strop după strop s-o spargă... Drumu greu a fost... Dar... lată
În valuri de lumină, chemat de dorul mării,
Un fluviu nou vestește: Triumful așteptării”.

Poezia este un lăun închinat dărnice celui ce luptă pentru un ideal. Sufărînțele pe care le îndură întăresc și mai puternic hotărîrea și încrederea lui în biruința finală. Puțin au reușit în literatura noastră să concretizeze, cu atîta putere, apriga și îndărătnică luptă a celui cuprins de un ideal și hotărît să se jertfească pentru realizarea lui. Comparatia cu munca tainică a stropului de apă rece, care prin strălucirea lui sparge stîncile, din drumul său, este de o covârșitoare putere sugestivă. Luptătorul e convins că dreptatea să vi nă, dar în același timp își dă seama că lupta și suferințele lui vor contribui la aducerea acestei dreptăți. Ne impresionează puternic și majestuoasă unduire a versului, alit de potrivită cu mărimea ideii cuprinsă în poezie. Este una dintre cele mai caracteristice poezii ale autorului lui „Unde ni sînt visătorii”.

După această poezie, lîrziu, în numărul 68 din 5 aprilie 1912, va apărea, la foileton, povestirea „Oh, clopotele, clopotele...” în care Vlahuță schițează, cu compătimente și revolvă, scurta și tragică viață a unui scriitor sărac. „Radu Cornea era fa-lă noastră” — își începe Vlahuță povestirea. Prietenii și cunoscuții îl numeau: poeta laureatus. Încă de pe băncile școlii începuse să scrie. Și-a luat licența în drept și scria foiletoane în gazetele din Capitală. Dar succesele lui literare i-au creat o serie de dușmani. Zdrobit suferințele de invidia și ura celor de-o profesiune cu dînsul, se întoarce acasă, să se odihnească. Printr-o telegramă autorul este chemat la Focșani, unde Radu Cornea zăcea bolnav. Ne descrie apoi gândurile care îl frământau în tren, înălțarea cu sora lui Radu în gară și sărăcia apăsătoare în care trăia familia. Ajuns în camera lui Radu, îl găsește extrem de slăbit și palid, cu vocea cavernoasă, mlina lungă și oasele țesute, murmurînd într-una: „Oh, clopotele, clopotele”. Radu moare. Autorul se întoarce, trist, în Capitală, ca să înălținească pe Podul Mogoșoaii, salutul triumfător al gazetarului pe care umbra lui Radu nu-l mai supăra. „Clopotele, clopotele... vecinului urlet al răutății omenești” încheie Vlahuță.

În numărul 136 din 22 iunie — 5 iulie 1914; la pagina 3, apare extrem de interesantul articol „Eminescu în politică”, articol care ar merita să fie reproduc în întregime.

Cu îndurerată ironie Vlahuță constată că oamenii mari sînt incozori. Cad așa, fără veste. Eminescu a sosit în vremuri de mari prefaceri. Glasul său s-a făcut toluși auzit. „Ni se părea că trecutul țării... și toate durerile și speranțele... vorbesc prin gura trimisului acestuia. Dar un singur minut nu ne-am întrebă: Omul acesta își are el vreun rost? Vreun căpătîi pe lumea asta? Unde trăiește? Cu ce mijloace? Nimeni nu s-a gândit la așa ceva. Cum era să ne gândim? Ne întrebăm noi vreedată unde doarme privilegietoarea din telur dîmineșilor noastre de mal?” Cei cu adăpost în viață nu pot cunoaște „acei grozav cosmar, care a fost viața sărmanului nostru Eminescu”. Descrie apoi munca grea a poetului la ziarul „Timpul”, „în cei șase ani de

salahorie al marelui nostru poet, ani petrecuți fără vacanțe și fără odihnă”. Ne arată cum îl priveau pe Eminescu cei în slujba cărora scria: „unii... se uită la el prin sticla unui monoclu și-l întorc spatele... alții îl prefusec ca pe un om ce aduce partidului serviciu, ce nu se pot plăi cu bani”. „Scria în fiecare zi cîte un articol, traducea depeșile din străinătate, revedea informațiile și corespondențele și adesea făcea singur toată corectura gazetei”. Iar ca rezultat al acestei munci istovitoare creștea grozăvia sentimentului din „Ah, organele-s sfărîmate și maeștrul e nebun!”. Reproduce scrisoarea în care marele poet se plînge unui prieten de această muncă istovitoare. Menirea lui Eminescu, spune Vlahuță, era aceea de poet. Politică vremea îl distrus. Ce-ar fi Eminescu, dacă ar trăi în acest moment? — se întrebă scriitorul, ca să răspundă: „Prim-redactor la „Epoca” sau la „Conservatorul”, alit și nimic mai mult”. Ar scrie articole și nu poezii. „Decepiți mai multe. Lată ce-ar fi avut Eminescu de la politică, pină în cele din urmă”.

Delavrancea colaborează, o singură dată, la numărul ziar și anume la numărul 81 din 23 aprilie 1911, cu nuvela: „Irinel”. După ce face cîteva considerații asupra varietății tipurilor omenești, eroul nuvelei își aduce aminte de scena cînd se afla în fața catafalcului tatălui său. Prin min-te îi trece imaginea unui unchi care provocase multe încurcături tatălui, cu polițele. Urmează o scenă și mai apăsătoare cînd se află în fața profesorului. Ajunge ca orfan, în casa unchiului. Aici, adolescent, se îndrăgostește de Irinel, fiica unchiului. Gîndul de a se căsători cu ea îl provoacă mari frămîntări, mai ales problema obținerii dezlăgării domnești. Fiind vorba de veri. Slăbind din cauza frămîntării sufletești, își face planul să plece la băi. Dar înainte de plecare, vine un bătrîn care o peșete pe Irinel, pentru fiul său inginer. Eroul pleacă la băi și mai puternic chinuîl, despărțindu-se cu cuvintele: „Adio, Irinel!” Nuvela nu e cea mai reprezentativă pentru scrisul lui Delavrancea, deși conține multe elemente realiste, mai ales cînd zugrăvește mediul social.

Cam la atit se reduce colaborarea celor doi clasici la presa din Arad. I. NICIU

NOUȚĂȚI CULTURALE DIN R. D. GERMANĂ

FACULTATE DE CERCETARE NUCLEARĂ

Săptămîna trecută au început cursurile la Facultatea de cercetări nucleare din cadrul Institutului tehnic din Dresda, care a fost înființată cu zece luni în urmă. Un mare număr de studenți de la alte facultăți au venit să urmeze cursurile acestei facultăți. Fizicieni renumiți, printre care prof. Manfred von Ardenne și membri ai Consiliului științific pentru folosirea pașnică a energiei atomice conferențiază la această facultate. Se în cursuri pe teme, ca: structura nucleului atomic, reacțiile nucleare, tehnica măsurătorilor, aplicarea izotopilor și reactorului în fizică.

MUNCITORII URMEAZĂ LA FACULTĂȚI

Anul acesta uzinele de stat „Leuna” au alocat peste 5.000.000 mărci pentru promovarea tineretului. La acest combinat sînt instruiți cca. 1.100 de tineri, în 23 secțiile diferite. Aproape 200 dintre cei mai buni tineri muncitori au fost trimiși la facultățile pentru muncitori și țărani, precum și la institute speciale și institute de învățămînt superior. O sumă de 16.000 mărci au fost alocate pentru bibliotecă.

MOȘTENIREA LUI GEORG WEERT

Opinia publică din R. D. Germană a comemorat 100 de ani de la moartea remarcabilului scriitor revoluționar german, prieten și tovarăș de luptă al lui Marx și Engels — Georg Weert. Cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la moartea lui Weert, editura „Aufbau” a început publicarea primei colecții de opere complete ale scriitorului în cinci volume.

Pînă în prezent au apărut primele două volume.

— 0 —

Omagiul lui Aurel Vlaicu

Cu 43 de ani în urmă, în ziua de 13 septembrie 1913 (stil vechi), îndrăznețul pionier al aviației romnești, Aurel Vlaicu, a plecat în ultimul său zbor.

Ca un omagiu adus „lăcăului din Binținți”, inginerului și constructorului de avioane, pe ecranele a 4 cinematografe din țară în ziua de 13 septembrie a. c. a început să ruleze filmul documentar „Aurel Vlaicu” realizat de studioul „Al. Sahla”.

(Agerpres)

Prin atelierele artiștilor plastici arădeni

Artiștii plastici arădeni pregătesc noi lucrări pentru expoziția din toamna acestui an de la București. Într-una din zilele trecute am vizitat atelierul sculptorului Alexandru Șoșu. Cliseul de față reprezintă o reproducere după ultimă lucrare a tov. Șoșu: „Romincuta”.

„Grija” față de cititori

Intre alte numeroase editii de opere clasice, apărute în S.U.A. în rezumat, pe piața de cărți americană a apărut recent romanul „Război și Pace” de L. Tolstoi. Romanul a apărut în editura „Grosset and Dunlop”. Deschizînd copertele străident colorate, cititorul poate citi următoarele: „Această editi... omite acele pas-

te cu caracter istoric și personajele secundare care pot micșora satisfacția deplină de pe urma citirii romanului”.

Așa dar, după părerea editorului, pentru cititorul american cele patru volume ale operii marelui rus conțin multe lucruri de prisos. Criticul literar Harvey Breigh, vorbind despre această ediție într-un supliment al ziarului „New York Times”, o numește „Ingrozitoare”. Editarea în rezumat a operelor clasice universale, — scrie el, — continuă din plin, ceea ce lini amînțește de planatorii de morminte.

Acceste probleme i-a fost consacrat și un articol redaccional, apărut recent în ziarul „Minneapolis Star”, care încearcă să justifice rezumarea operelor clasice.

Se cens are, spun redactorii acestui ziar american, să citești întreaga operă cînd, cititorul de rînd după cinci ani de la cîntarea unei cărți nu va ține minte mai mult decît ceea ce conține o carte obișnuită rezumată?

„O carte mare este un rău mare”, spuneau obscuranțiștii din Anglia medievală. Probabil că aceeași părere o împărtășesc astăzi în Statele Unite acei oameni care au pretenția să joace rolul de promotori ai culturii.

Un poet al zilelor de durere

Impresionat adînc sufletul poetului. Făcîndu-se ecoul suferințelor celor mulți, poetul dezvăluie crunta exploatare a țărănimii:

Cu poezia „Zile de durere” Panait Cerna s-a alăturat intelectualilor progresiști care au condamnat reprimarea singeroasă a răscoalelor țărănești. În cîteva versuri doar, el a prins toată drama țărănimii noastre asuprite:

„Departa-n țara holdelor bogale,
Acolo unde foamea e regină,
Au fost furtuni — și sînge fără vină...”

Ingrozit de gîndul că astfel de fapte s-au putut petrece, poetul cheamă soarele să usuce cîmpurile roșii de sînge, pentru ca strămoșii din morminte să nu priceapă „a cui a fost și cine l-a vîrsat”. În numele dreptății el cere ca astfel de fapte să nu fie date uitării:

„Dispare-o lume, tron de tron să ardă;
Dar nici o lacrimă să nu se piardă,
Din plînsul și din sîngele vîrsat!

Versurile cuprind în același timp o amenințare, ideea războiului care nu va întîrzia. Poetul păstrează adînc convingerea că se va ajunge la o lume mai dreaptă, mai bună, e drept cu prețul multor sacrificii. Jertfele nu sînt însă zadarnice, căci:

„Ce-i să cazi, cînd vîntul n-o pierdem în zadar,
Cînd trupurile noastre sînt pietre de altar,

Cînd jlecare șlîm
Că țărîm o lume ce-o vor primi
Că dar
Acel ce nu stînt încă și toluși li tubim?”.

Imaginea unei lumi mai bune apare adeseori la Cerna ca rezultat al răscolirii regimului nedrept printr-o revoluție populară. În poezia „Către pace” poetul susține necesitatea unei astfel de mișcări care să dărîme vechi-a orînduire bazată pe exploatare. Revoluția, așa cum e zugrăvită în cuprinsul poeziei, are însă un puternic caracter anarhic.

Poetul își dă toluși seama că lumea celor asupriți reprezintă o forță uriașă. Încrederea nemărginită în

forțele populare, dezlîntuite în timpul răscolii, le-au făcut să le atriebue unei proporții cosmice:

„Și negri nori ei li răscolea
Și fulgerul din ochii lui pornea,
Iar tunetul era cuvîntul urii...
Ei stăpînea puterile naturii
Cu sufletul lui larg și răzvrătit,
Iar coasa lui străpungea din depărtări
Un fulger tîmbînzit
Pical din cer la asprele-i pictoare”.

Din păcate prin formația sa intelectuală, ca și prin poziția socială, Cerna a fost supus influenței ideologice burgheze. Într-o epocă în care mișcarea muncitorească de la noi nu era încă destul de puternică pentru a-i oferi sprijinul necesar, iar cercurile intelectuale burgheze căutau să-l atragă și să-l aservească, scriitorul n-a reușit să ajungă la o înțelegere justă a societății contemporane și a soluțiilor de îndreptare. Confuzia ideologică a dus în mod inevitabil la limitarea orizonturilor sale. Iată de ce poetul nu s-a menținut consecvent pe linia luptei sociale ci a predicat unei resemnare și, după soluția împăchulitoristă burgheză, a considerat că iubirea și mila creștinească, pătrînzînd în toate inimile, vor elibera omenirea de suferință.

E semnificativ pentru această confuzie ideologică faptul că în cuprinsul aceleiași poezii (Poporul), după imaginea suferințelor îndurate de țărani, a sărăciei și mizeriei, poetul și exprimi ideea profund grășită că durerile trecute ar putea fi uitate, palatele și bordeiele s-ar putea înfrăți prin iubire.

Experiențele uneior triste, ale vieții în societatea burgheză i-au produs de multe ori amărăciune, nelăcredere, deprimare, care și-au găsit expresie în versurile sale și de care au profițat criticii burghezi pentru a denatura, cu interpretări tendențioase, opera lui Cerna.

Eliminînd însă pe rînd elementele de influență burgheză, fondul operelor lui Cerna apare în adevărată sa lumină: democrat, progresist, străbătut de dragoste de țară și popor. Optimismul caracterizează cele mai multe poezii ale lui Cerna, izvorînd din deplina încredere că prin forțele celor mulți poate fi construită o lume mai bună. Apare astfel în poezia lui Cerna ideea că poporul s-a călit în luptă și prin aceasta a devenit de nelînvîm. Sufărînțele ce s-au scurs în acele zile de durere, întocmai picăturilor din bolta unei peșteri, au devenit stilpii ce ne-au susținut în fața vînturilor vremurilor. Păstrîndu-și întreaga lor actualitate, versurile lui Cerna ne spun odată mai mult că prin luptă se ajunge la victorie!

„Dar azi cînd vîrtejuri grele
Să ne răpîndă-orice avînt
Noi trecem țără păs prin ele
Și aproape ucnim în cînt.
Un suflet tîmăr ne străbate
Și ne îndeamnă către cer —
Din suferinți abia-ndurate
Ne-am făurit armuri de fier”.

CRISPAI TATIANA

PERSPECTIVE

Pe-ai ci a fost cîndva belșug de muni,
Care pleșuvi și care niși pe frunzi...
Și, în stihia lor veneau doar furii,
Să-și piardă urma-n înlă pături!

Nici apele n-au fost prea bucurioase
Cu valul lor să spargă piept de stînci...
Și vijilau pe-afături mîltoase,
Pierzîndu-se în văile adînc’

Chiar trîzneau-te toate adunate,
Nu i-a cîntat din loc!... doar ploa de vară
La carul vijeliei înhîmate,
Un colț, pe ici pe colo, le mîncară.

Și dacă-atîtea secole de-a rîndu’
Au stat pe temelii de vecnicie,
A trebuit să vină-n urmă gîndul,
Să le dureze-o nouă temelie!

Ei singur — gîndul omului de azi —
Cu forța lui de mari imaginații,
Pătrunse în stihiiile de brazi,
Nou dumnezeu al noilor creații.

Și dăitînd cu mîntea lungi tunele,
A începăt adîncul cu înaltul,
Și apele să îi dea lumini de stefe,
Cînd în cascade repeți face saltul.

Și gîndul, gîndul omului aleargă...
Ei vrea, hirsolul de Natură scris,
Să îl arunce-n bolizi și să-i spargă
Și-n fapte să prefacă ce-a fost vis...

E numai începutul... mîine poste
Va îndrăgi și alte perspective!
Din vre-o planetă auru-i va scoate
Și-o rev-nvia grădiniile Ninive.

VL. POPESCU-NEGURA

Carnet de lector

Boris Polevoi: „AURUL”

(București Editura tineretului, 1956 — colecția „Cutezătorii”)

Primele zile ale dezlînturii criminalei agresiuni fasciste împotriva Uniunii Sovietice. Funcționarii sucursalei Băncii de stat dintr-un oraș situat în imediata apropiere a frontului, fac ultimele pregătiri pentru evacuarea bunurilor și arhivei băncii. În ultimul moment, Milofan Ilîc Korecki, bătrînul casier al băncii, un exemplu de cinste și devotament față de statul sovietic, simțîndu-se slab și neputincios de a porni la un drum atît de greu și plin de pericole, se hotărîeste să rămîna pe loc în orașul în care se află mormintul soției lui, de care îl leagă atîtea amintiri. El se întoarce la banca fără bagaj, ca să aducă hotărîrea sa la cunoștința doctorului. Dar, ajuns aici cu o mică întîrziere, el nu mai poate decît să constate că mașinile cu bunurile și funcționarii au plecat. Într-unul din birourile băncii, el o găsește pe Musia Valkova, o tînără dactilografă, care ca și dînsul venise cu întîrziere și care plîngea cu disperare că nu se mai putea evacua. O clipă mai tîrziu, în bancă intră doi muncitori!

de la căile ferate, un mecanic și un șef de tren, care aduc un sac cu aur și bijuterii salvate de ei de pe teritoriul ocupat, pentru a-l preda băncii ca să fie pus la adăpost. Ei predau celor doi funcționari sacul cu aur și pleacă. Intre timp frontul a depășit orașul. Cei doi funcționari, paznici ai neprețuitei comori, se hotărîse să facă tot ce le stă în putință ca să transporte valorile pe „pămîntul cel mare”. Și el pornesc la drum, lupînd cu nelînchpuitre greutate. Bătrîn și slab, Milofan Ilîc Korecki se îmbolnăvește pe drum și moare. Dar el a izbutit să-l însușească Musiei Valkova cea conștință a datoriilor care-i va da curajul și puterea de a duce mai departe misiunea. Ea intră în legătură cu un detașament de partizani, cu ajutorul cărui va reuși să transporte la locul convenit aurul, care altfel ar fi căzuit în mîinile dușmanului.

Carta dînsuflă cititorilor sentimentul înalt al patriotismului.

N. KISS

VIATA DE PARTID

Munca începută trebuie dusă pînă la capăt!

Una din sarcinile principale care stau în fața organizației de bază de la Abatorul Șofronea, și de care ea s-a ocupat într-o oarecare măsură, a fost primirea de noi membri și candidații de partid.

Considerînd activul fără de partid ca din rezervele principale pentru primirea de membri și candidații de partid, biroul organizației de bază a trecut la reorganizarea acestuia, rezultînd în rîndul activului pe cei mai buni muncitori, fruntași în producție.

Pentru ridicarea nivelului politic al tovarășilor din activul fără de partid, biroul organizației de bază a organizat un ciclu de conferințe organizate pe ciclul de conferințe despre: „Calitatea de membru de partid”, „Indicatorii și drepturile membrilor de partid” etc.

De asemenea, ei au fost încadrați în învățămîntul de partid. Preocuparea organizației de bază a tovarășilor din activul fără de partid a făcut ca nivelul politic al acestora să crească zi de zi, ei fiind pregătiți pentru primirea lor în rîndurile candidaților de partid.

Într-o bună zi, de mică ar fi ea, formată și zicem numai din două persoane, încă înainte de apropierea toamnei încep să se facă conserve, provizii. Măiestria gospodinelor se poate cunoaște în amănunțime în cazurile acestea.

de bază, tov. Andrei Kasaș, nu-l ajută să-și completeze definitiv dosarele. Bunăoară, tov. Romulus Pescariu, absolvent al Facultății de medicină veterinară, și-a prezentat cererea și actele pentru a fi primit candidat de partid încă la facultate.

Membrul de partid Adalbert Horvath tărăgănează de 3 luni de zile scrierea recomandării promise candidaților de partid Mihai Töre pentru a putea fi primit în rîndul membrilor partidului.

Biroul organizației de bază de la Abatorul Șofronea are datoria să înlăture lipsurile ce mai persistă în munca de primire de noi membri și candidații de partid, străduindu-se ca munca începută să o ducă pînă la capăt.

CANTINA BINE GOSPODĂRITĂ

Și într-o gospodărie, cit de mică ar fi ea, formată și zicem numai din două persoane, încă înainte de apropierea toamnei încep să se facă conserve, provizii.

De importanța acestui lucru, tovarășii din conducerea cantinei Institutului de medicină veterinară (administrator Gheorghe Popa, magaziner Ioan Halmăgean) și-au dat pe deplin seama.

stînt restanțe mari și se predau produse de calitate inferioară. Activitatea deputaților este inexistentă în această direcție. Aproape toți producătorii vin cu cotele la bazele de recepție seara ori noaptea pe întuneric, cînd la lumina slabă a unui felinar este foarte greu să constăți calitatea produselor.

Numai datorită faptului că s-a dat o atenție deosebită calității. Controlul tehnic de calitate exercitat în această întreprindere o influență însemnată asupra calității mobilelor.

Locatarii care împiedică buna întreținere a imobilelor

Întreținerea imobilelor este o problemă legată de interesele fiecărui locatar. Sînt însă în orașul nostru numeroși cetățeni care uită de curățenia și îngrijirea clădirilor în care locuiesc.

Locuind în clădirea nr. 4 de pe strada Ghiba Birta, chirișa Florica Vereș, domiciliată acum pe bulevardul Lenin nr. 13, a ars complet gardul de șipei al compartimentului destinat pentru cămară de lemne de la subsolul casei, a cauzat o serie de stricăciuni la ușile, pereții și dușumeaua apartamentului de locuit și a conturbat liniștea cetățenilor din bloc.

Neachițindu-și de trei ani chiria la casieria I.L.L.A., dentistă Elena Ghinter, domiciliată pe bulevardul Republicii nr. 42 și comerciantul de flori de pe strada Crișan nr. 1, împiedică completarea fondurilor destinate efectuării lucrărilor de întreținere a fondului de locuințe.

CURSURI ORGANIZATE DE SUBFILIALA A.S.I.T.

În cadrul subfilialei A.S.I.T. Arad, se deschide un curs de desen și un curs de apicultură (albinărit).

Pentru ambele cursuri, înscrierile se fac la sediul subfilialei A.S.I.T., str. Cloșca nr. 4 Arad, între orele 11-13, iar după amiază între orele 16.30-18.

Indicații amănunțite în legătură cu aceste cursuri se dau tot între orele specificate mai sus.

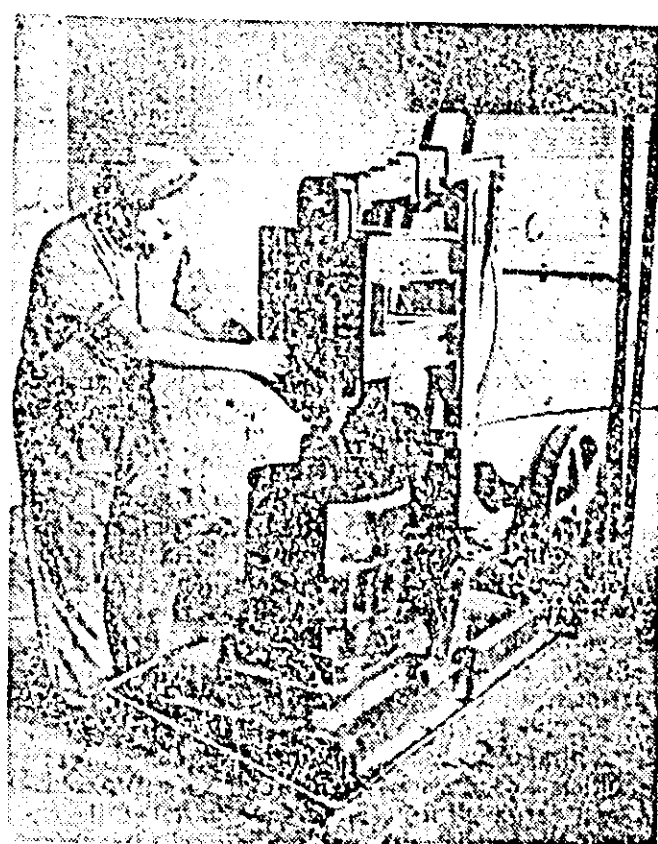
lățile de alimente necesare pînă în primăvara viitoare. Vezi acolo aranjate cu gust bidoane și borcane pline de pastă de bulion (700 kg), borcane cu dovleci murați (300 kg), ardei conservați pentru umplut (800 kg), castraveți murați (300 kg), goșonele murate, fasole (800 kg) etc., toate preparate în bucătăria cantinei de către Petru Filip și Cristea Micu, împreună cu întreg personalul bucătăriei, din produsele achiziționate de la „Aprozor” și de la ferma Ceala (pasta de bulion a fost achiziționată de la fabrica „Refacerea”).

Studentii pot fi deci liniștiți. Vor avea mereu hrană bună și variată. Conducerea cantinei s-a îngrijit — ca un adevărat, părinte — să-i poată îndestula cum trebuie. Lor le rămîne doar sarcina să învețe și... iar să învețe.

cație. Și mai rău este cînd vagoanele se trimit noaptea, fiind greu să urmărești cîntarul, fișele și descărcarea sacilor în vagoane. Lipsurile semnalate oglindesc și slaba activitate politică, lipsa de preocupare a organizației de bază a partidului în direcția îndeplinirii integrale și la timp a planului de colectare.

În comuna Pincota sînt condiții care să asigure realizarea planului de colectare. Comitetul executiv al sfatului popular și organizația de bază din comună trebuie să pună în centrul preocupărilor lor problema colectărilor, desfășurînd o largă muncă politico-organizatorică, menită să ducă la impulsivitatea colectărilor, iar organelor C.F.R. le revine sarcina să respecte planul de transport al produselor colectate de la Pincota.

Un om obișnuit al zilelor noastre

Cu cîțiva ani în urmă, Carol Orgovan se afla printre harnicii constructori de strunguri de la fabrica „Josif Rangheț” Arad. Nu o dată a fost el aici evidențiat pentru sîrguința și hărnicia și adeseori numele lui putea fi citit la gazeta de perete, alături de al celorlalți inovatori și raționalizatori.

Într-o zi însă, cînd mal mulți ortaci de-al săi au răspuns chemării partidului, cerînd să fie trimiși să muncească în S.M.T.-uri sau în gospodăriile agricole de stat, să dea o mîină de ajutor fraților de pe ogoare, Orgovan a început să cugete, să-și amintească de satul său natal. Ar fi vrut să por-

nească și el atunci în ajutorul celor de pe ogoare, dar n-a cutezat să intre în biroul directorului. Și astfel, au trecut mai multe luni. Orgovan nu mai putea însă să-și frîneze gîndurile, care-l purtau tot mai des prin Zimandul său, satul unde a copilărit.

— Poate acolo aș fi mai de folos, gîndea Orgovan. În fabrică au crescut meșterii noi, alții sînt la școală și se vor reintoarce curînd. Eu am calificat cîțiva tineri mi-ar putea ține locul...

Și, într-o bună zi, a cerut să fie trimis la gospodăria agricolă de stat. I-a fost îngăduț. A sîrîns virtuos minile tovarășilor săi de muncă, s-a mai uitat o dată la clădirea nouă a fabricii, a mîngîiat-o cu privirea și a pornit spre orizontul cel nou. Așa a ajuns la gospodăria de stat „Scînteia”. Aici n-a fost împlînat cu pline și sare; de fapt nici nu se aștepta la așa ceva. A găsit însă oameni înțelegători, care l-au înconjurat cu dragoste. Multe amănunte nu prea reține de pe atunci. Își amintește doar că erau mari greutăți, lipseau piese de schimb, scule și cîte altele.

Dacă avea nevoie de un șurub, apoi trebuia să și-l facă din fier vechi, care era aruncat prin toată curtea. Dar cu ce să-l facă? — că doar nu putea să-l clopească cu briceagul? Și așa, la tot pasul, dădea peste greutăți.

De atunci și aici s-au schimbat lucrurile. Atelele gospodăriei au fost înzestrate cu mașini noi. Lipsa însă un ciocan mare, care să ușureze munca fierarilor, dacă s-ar putea unul electric care din elte-va lovitură să dea gata fierul de plug. Și Orgovan a făcut un astfel de ciocan (cîșcul alăturat). A răscolit toate fiarele vechi, a ales și a cules pînă cînd a găsit ce-i trebuia. Cîteva săptămîni a tot tîiat cu dalta și ferestrăul, a sudat bucată cu bucată și din maldărul de fiare vechi, bune doar de retopit, a confecționat un ciocan electric care înlocuiește munca a doi fierari și cu care se pot ascuți 5-600 fiare de plug pe zi.

Ca și în fabrică, Orgovan e și aici fruntaș în muncă și se bucură de stima cuvenită.

E un fapt mic, un fapt divers care caracterizează un om obișnuit al zilelor noastre.

I. B.

Unde mergem azi?

Fotbal Amatori de fotbal din orașul nostru vor putea asista la un bogat program fotbalistic. Astfel, la orele 9.30, pe terenul „Progresul” se dispută întîlnirea de fotbal din campionatul regional între Progresul Arad—Progresul Sînicolaul Mare.

La orele 11, pe terenul Fabricii de zahăr se vor întrece echipele de fotbal Volnta „Arlex”—Recolta Gătaia. La orele 16.30, se dispută întîlnirea din cadrul campionatului categoriei B dintre Locomotiva Arad—Progresul Satu Mare. Meciul se desfășoară pe terenul „Locomotiva”. În deschidere, meci de pitic.

Handbal În cadrul categoriei A de handbal, pe terenul „Progresul” se va disputa întîlnirea de handbal dintre echipele Progresul Arad—Energia Flacăra Ploești, Meciul începe la orele 10.45, după partida de fotbal Progresul Arad—Progresul Sînicolaul Mare.

Tenis de masă O pasionantă întîlnire de tenis de masă va avea loc azi în sala clubului „Merfi”, între echipele Volnta Arad—Flamura roșie București. Întîlnirea începe la orele 9.30.

Informații

Inspectoratul raional A.D.A.S. Arad comunică

Toți asigurații din orașul Arad care nu au plătit primele de asigurare „A.D.A.S.” pe anul 1956 și rămășițele pe anul precedent, sînt rugați a se prezenta la Inspectoratul pentru a achita rămășița ratei I 1956, care a fost scadentă la 1 martie 1956 și rata a II-a care este scadentă la 1 octombrie 1956.

LOTO-CENTRAL Rezultatul tragerii din 21 septembrie 1956. La prima extragere din urnă au ieșit următoarele numere: 31 — 74 — 76 — 72 — 51 — 26 — 33 — 18 — 13. La a doua extragere din urnă pentru premii în obiecte au ieșit următoarele numere: 56 — 14 — 49.

Energocombinatul nr. 4 Timișoara (Uzina electrică), piața

Recomandăm din programul posturilor noastre de radio, azi, 23 septembrie 1956:

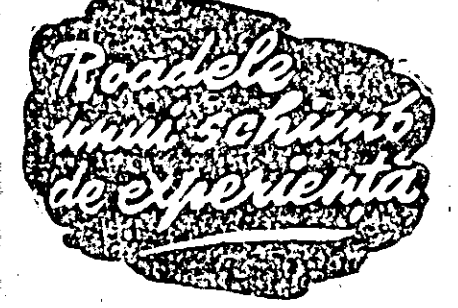
TEATRU, LITERATURĂ, CONFERENCE 12.05 Lectură ghicitoare: Eroii lui Victor Hugo (pr. II). 14.30 Muzică (pr. II). 18.30 Album cultural (pr. II). 19.30 Teatru la microfon: „Slugă la doi stăpîni” de Carlo Goldoni (pr. I). 20.45 Emisiune literară (pr. I).

MUZICA POPULARĂ 9.31 Marla Lăzărețu și Ion Cristoresanu vă prezintă cîntece populare românești (pr. II).

GHEORGHE DOJA Marile manevre. Repr. la orele 15, 17, 19 și 21. **NICOLAE BALCESCU**: Marile manevre. Repr. zilnic de la orele 15.30, 17.30, 19.30 și 21.30.

HERBAK IANOȘ: Serenada străzii. **I. L. CARAGIALE**: Chemarea destinului. **TINERETULUI**: Cine-și lubeste nevasta. Repr. la orele 15, 17, 19, 21. **30 DECEMBRIE**: pînă la 23 septembrie: Vagabondul, seria I-a; 24-25 sept. Vagabondul, seria II-a. **SOLIDARITATEA** (Gal): S-au cunoscut într-o trăsură. **MAXIM GORKI** (Micaela): Melodia pierdută. **ILIE PINTILIE** (C.F.R.): Grădiște în zilele de 21-23 septembrie; Asaltul fortului din munți.

TIMPUL PROBABIL Centrul meteorologic Arad, comunică: Azi, 23 septembrie 1956, timpul se menține frumos cu cerul mai mult senin. Temperatura în ușoară creștere, va urca în timpul zilei pînă la 22-25 grade, iar în cursul nopții va coborî între 7 și 10 grade. Vînt slab. Pentru următoarele două zile: timpul se va menține în început frumos și relativ cald, iar la sfîrșitul intervalului temperatura va scădea.

Pentru îmbunătățirea calității mobilelor

numai datorită faptului că s-a dat o atenție deosebită calității. Controlul tehnic de calitate exercitat în această întreprindere o influență însemnată asupra calității mobilelor. După prezentarea referatului grupul a plecat la fabrica de mobilă pentru a cunoaște procesul tehnologic și metodele de muncă ce se aplică aici. În drum spre fabrică, grupul a vizitat și unitatea nr. 12 de mobilă a „O.C.L. Produse industriale”. La intrarea în magazin vizitatorii au rămas neplăcut impresionați de o garnitură de dormitor vopsită în verde, cu un aspect urît. Din explicațiile primite din partea personalului unității, a reieșit că această garnitură este produsul unei fabrici de mobilă de prin părțile Topliței. Ea a fost primită de la o cooperativă din comuna Șiria care nu a putut-o desface. Cu multă atenție au examinat tipăritorii de mobilă și defectele garniturilor „Prahova” executate de I.P.R.O.F.I.L. — București. Un vizitator a observat un defect la unul dintre picioarele unui scaun tapisat, curbat.

Delegații de la fabrica „Răsăritul” Pincota n-au prea vrut să recunoască. Era un „vot de blam” pentru calitatea mobilelor pe care le produce. Totuși, pînă la urmă au recunoscut că acesta este produsul fabricii lor. Delegații de la „Technolemn” Timișoara și-au exprimat părerea că prin transportul neatent se deteriorează mult calitatea mobilelor. Grupul s-a îndreptat apoi spre fabrica de mobilă. Aici, înainte de a vizita secțiile, tovarășul Bogdan, șeful serviciului tehnic, a expus vizitatorilor un referat privind procesul de producție al fabricii „Gheorghe Doja”. Printre altele, în referat se spune: „Calitatea bună a produselor este asigurată prin exercitarea de către brigadierii, maștrii și controlorii de calitate a unui control permanent, alături de supra materialului cit și asupra produsului ce se execută”. Mai departe, în referat se spune că la realizările întreprinderii au contribuit și cele 23 inovații din anul trecut, dintre care 14 au fost recompensate cu suma de 3.800 lei, iar 7 se găsesc în studiu. Aceste inovații se referă la ridicarea calității produselor sau la felul execuției, cit și la ușurarea efortului lui muncitorilor. Enumerînd pe inovatori, vorbitorul a amintit pe tovarășii Alexandru Spacsek, Jacob Hartman, Carol Kollman și alții.

Delegații au fost apoi împărțiți pe grupe, care au fost conduse prin fabrică de cite un tehnician. **CE A REIEȘIT DIN SCHIMBUL DE PĂRERE** Multe lucruri frumoase au avut de învîțat vizitatorii în urma acestui schimb de experiență. Delegația de la „Technolemn” a arătat că va aplica metoda de uscare a inginerului Borkos, folosită de fabrica „Gheorghe Doja” care, în comparație cu sistemul Treceletov, are un avantaj de uscare de 40 la sută. De asemenea, schimbul de experiență le-a permis să cunoască „dormitorul E.L.1” care în anul viitor va forma și obiectul lor

de producție. Delegații de la I.P.R.O.F.I.L.—Balta-Sărătă au declarat că vor aplica și la ei metoda lipirii benzilor de șlefuit. Și delegația fabricii de mobilă „Răsăritul” din Pincota a avut de învățat lucruri prețioase. Metoda ascuțirii pinzelor de fierăstrău, văzută la gazde, este o metodă bună pe care vor încerca să o aplice. Ei s-au declarat de acord să se întărească colaborarea dintre fabrica „Gheorghe Doja” și fabrica „Răsăritul”, mai ales în ce privește executarea spătarelor curbate la tolii. Au mai arătat că dacă la „Gheorghe Doja” s-au obținut rezultate bune, aceasta se datorește faptului că conducerea întreprinderii este strîns legată de colectiv, că aici nu există divergențe între conducători. Din acest punct de vedere păcătuiește fabrica din Pincota.

de producție. Delegații de la I.P.R.O.F.I.L.—Balta-Sărătă au declarat că vor aplica și la ei metoda lipirii benzilor de șlefuit. Și delegația fabricii de mobilă „Răsăritul” din Pincota a avut de învățat lucruri prețioase. Metoda ascuțirii pinzelor de fierăstrău, văzută la gazde, este o metodă bună pe care vor încerca să o aplice. Ei s-au declarat de acord să se întărească colaborarea dintre fabrica „Gheorghe Doja” și fabrica „Răsăritul”, mai ales în ce privește executarea spătarelor curbate la tolii. Au mai arătat că dacă la „Gheorghe Doja” s-au obținut rezultate bune, aceasta se datorește faptului că conducerea întreprinderii este strîns legată de colectiv, că aici nu există divergențe între conducători. Din acest punct de vedere păcătuiește fabrica din Pincota.

Plin de entuziasm a fost cuvîntul delegatului întreprinderii de industrie locală „Progresul” din Reșița ca și al delegaților întreprinderilor din Vasiova, care și-au exprimat dorința de a aplica multe din metodele de muncă de la „Gheorghe Doja”. S-au făcut și unele observații critice la adresa fabricii „Gheorghe Doja”. De pildă, delegația de la „Technolemn” a obiectat împotriva normelor colective care frînează creșterea productivității muncii, cit și împotriva timpului mare care se acordă la unele operații. Delegația de la I.P.R.O.F.I.L.—Balta-Sărătă a obiectat în legătură cu calitatea băiiurii la picioarele de la sofale, care se face neuniform. Delegatul cooperativelor „Gheorghe Doja” a dat mare atenție acestui schimb de experiență, conducerea fabricii „Răsăritul” din Pincota l-a neglijat. La Pincota schimbul de experiență s-a rezumat numai la vizitarea secțiilor.

C. DUMITRESCU

NAVIGATIA PRIN CANALUL DE SUEZ DECURGE IN CONDITII OPTIME

PORT SAID 22 (Agerpres).
După cum anunță corespondenții occidentali din Port Said, deși aproximativ 500 de funcționari străini ai Canalului de Suez au părăsit lucrul, vasele pilotate de piloți egipteni și greci trec prin canal în condiții optime. Aceasta dovedește că Egiptul poate să administreze canalul, această cale maritimă de importanță vitală, chiar mai bine decât a fost ea administrată în trecut.

„Noi marinarii sovietici am răzuit că pe Canalul de Suez domnește o ordine perfectă”

Declarațiile căpitanului vasului „Ivan Polzunov”

LENINGRAD 22 (Agerpres). — TASS anunță:
După călătoriile care au durat 14 luni s-a reînnoit în portul Leningrad vasul „Ivan Polzunov”. Acest vas a parcurs mii de mile. El a făcut două curse în Arctica, a fost la Londra, Hamburg, portul Stalin din Bulgaria. Vasul a făcut de asemenea cursa de la Novorossisk la Caraci — capitala Pakistanului. El a dus acolo 8.400 tone de grâu — darul guvernului sovietic către poporul acestei țări îndepărtate, care a avut de suferit de pe urma inundațiilor.

Anul acesta „Ivan Polzunov” a trecut de patru ori prin Canalul de Suez, dintre care ultima dată după ce această cale maritimă a fost naționalizată. K. I. Kozlovski, căpitanul vasului, a declarat următoarele unui corespondent al agenției TASS:

„Ultima dată am trecut prin Canalul de Suez după naționalizarea lui. „Ivan Polzunov” mergea spre nord — din Marea Roșie spre Marea Mediterană. Ca de obicei pe canal se aflau vase care își așteptau plecarea în cadrul unei caravane. Se puteau vedea diferite pavilioane: engleze, franceze, suedeze, grecești și altele. A fost alcătuită o caravană din 22 de vase și am pornit pe canal.

La jumătatea drumului — Ismailia — s-a schimbat pilotul. Ca de obicei noi am așteptat un timp oarecare, lăsând să treacă caravana care venea din sens opus. Tot drumul a durat 14 ore, ceea ce ne depășește timpul obișnuit pentru trecerea prin acest canal.

Prin canal ne-a condus pilotul egiptean Hamdi, un marinar cu o înaltă calificare. El a condus foarte bine caravana dând în mod clar comanda. Vasele care au făcut parte din caravană au trecut în ordine deplină prin canal.

Noi, marinarii sovietici, am văzut că pe Canalul de Suez domnește o ordine perfectă și tuturor vaselor le este asigurată trecerea nestingherită.”

O REUNIUNE A LIDERILOR SOCIALIȘTI DIN EUROPA OCCIDENTALĂ

LONDRA 22 (Agerpres).
Potrivit relatărilor agenției Franco Presse, vineri a avut loc la Londra o reuniune a liderilor mai multor partide socialiste din Europa occidentală cu care prilej a fost discutată problema Suezului. La această reuniune s-a exprimat părerea că punctele de vedere ale partidelor socialiste din Franța și Anglia să fie expuse celorlalți membri ai internaționalei partidelor socialiste. Agenția Franco Presse menționează că este posibilă convocarea unei ședințe a Biroului executiv al acestei organizații, dar că aceasta depinde de hotărârea lui Morgan Phillips, secretar al partidului laburist.

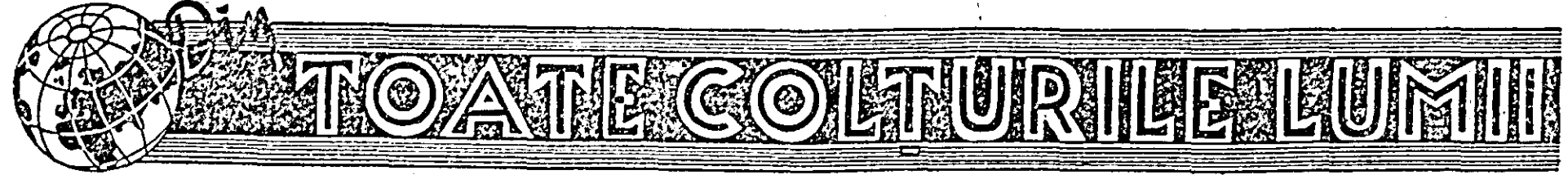
CONFERINȚA ȘEFILOR STATELOR EGIPT, SIRIA ȘI ARABIA SAUDITĂ

CAIRO 22 (Agerpres). — TASS anunță:

Ziarele anunță că la 22 septembrie, la Er Riad, capitala Arabiei Saudite, și-a început lucrările conferința statelor Egipt, Siria și Arabia Saudită la care participă Nasser, președintele Egiptului, Kutaly, președintele Siriei și Saud, regele Arabiei Saudite.

Se anunță că programul conferinței prevede un larg schimb de păreri în cele mai importante probleme ale lumii arabe și în ceea ce privește problemele situației internaționale actuale.

Ziarul „Al Ahram” scrie că parolul cu alte probleme, Nasser, Kutaly și Saud vor discuta și evenimentele care au avut loc după naționalizarea de către Egipt a companiei Canalului de Suez. În legătură cu poziția dușmănoasă a puterilor imperialiste față de Egipt.

Problema Canalului de Suez

După încheierea conferinței separate de la Londra

Conferința separată de la Londra a grupului celor 18 țări a adoptat declarația cu privire la crearea așa zisei „asociații a țărilor care folosesc Canalul de Suez”.

După cum relatează ziarele, în noua sa formă planul de crearea a „asociației” nu și-a pierdut esența provocatoare față de Egipt. Rolul și influența Angliei și Franței, care intenționează să facă din asociație o armă a politicii lor, au fost însă reduse la minimum în acest plan. În dauna Angliei și Franței și-au înfățișat poziția Statele Unite care urmăresc să devină forța principală în această asociație.

Proiectul definitiv al asociației, ale cărui amănunte au fost păstrate în strict secret pînă la sfîrșitul conferinței, reprezintă de fapt hotărîrea de a crea o organizație permanentă de state care să exercite presiuni politice și economice asupra Egiptului. Sub eticheta de țări care folosesc canalul se proiectează să se atragă în asociație o serie de țări care să constituie un reazim al politicii colonialiste față de Egipt. Se proiectează ca asociația să fie cit mai largă pentru ca, pe de o parte să fie camuflată esența ei colonialistă, iar pe de altă parte să fie slăbită influența Angliei și Franței în sîmle ei în favoarea altor state.

Făcînd diferite presupuneri în privința orientării viitoarelor acțiuni ale noului asociații, presa engleză este de părere că ea va încerca să împună Egiptului o reglementare a problemei Suezului care să scoată de fapt din mîinile guvernului egiptean controlul asupra canalului.

Din relatările presei pe marginea conferinței de la Londra, rezultă că ultima etapă a acestei conferințe s-a desfășurat într-o atmosferă de divergențe între participanții la tratative.

Sanctiunile economice împotriva Egiptului nu-și pot atinge scopul

Comentariile unor reviste engleze

LONDRA 22 (Agerpres). TASS Analizînd într-un articol redacțional poziția puterilor occidentale care și-au propus să impună Egiptului pretențiile lor în problema Suezului, influențat săptămînal laburist „New Statesman and Nation” comentează planurile de exercitare a unor presiuni economice asupra Egiptului. Revista consideră că aceste planuri sînt lipsite de maturitate și chibzuită și arată că ele n-au găsit sprijin la mulți dintre participanții conferinței separate de la Londra în problema Suezului. Declarînd că „Anglia se îndreaptă neabătut spre o nouă criză valutară”, iar Franța se află în pragul unui nou val de inflație”, revista arată că dacă aceste țări s-ar hotărî să întreprindă asemenea măsuri, atît Anglia cît și Franța ar deveni dependente din punct de vedere financiar de S.U.A.

Pe de altă parte, subliniază revista, „sanctiunile economice” proiectate cu greu și-ar atinge scopul, întrucît Egiptul ar continua să facă comerț cu țările din Orient și cu o serie de alte țări. Pornind de la această constatare, „New Statesman and Nation” cheamă guvernul englez să obțină rezolvarea problemei Suezului numai pe calea tratativelor. Pînă acum noi am stat de vorbă cu Egiptul numai pentru a ne expune propriile noastre condiții — scrie ziarul. Acum a devenit limpede că noi nu sîntem în stare să le impunem cu ajutorul presiunilor.”

Declarația unui pilot francez care a lucrat la Canalul de Suez

GENEVA 22 (Agerpres). — Într-o declarație făcută presei la 21 septembrie pilotul francez Henri Couvidou, care influențat de fosta companie a Canalului de Suez și-a părăsit postul, și-a exprimat regretul pentru gestul făcut. Couvidou a recunoscut că „traficul va continua să se desfășoare normal pe Canalul de Suez cu ajutorul piloților care se află în prezent acolo”.

* A fost dat publicității un comunicat în care se menționează că Comitetul Central al Federației Tineretului Comunist din Italia a satisfăcut cererile lui Berlinguer, Cavaleri, Dalem, de Lazzari și ale altor cîțiva tineri de a fi eliberați din funcția de conducere a Federației Tineretului Comunist din Italia, dată fiind trecerea lor în muncă într-o organizație a Partidului Comunist Italian. Renzo Tribelli a fost ales secretar general al Federației.

* În sala Teatrului mic academic de artă din Moscova prezintă spectacole artiștii Teatrului național popular din Paris. Spectacolul au aplaudat cu căldură peisela „Don Juan” de Mollere, „Triumful dragostei” de Marivaux, „Marla Tudor” de Hugo.

Revista engleză „The Economist” recunoaște:

Relațiile dintre Statele Unite și Panama sînt încordate

Revista engleză „The Economist” publică un articol despre relațiile dintre Statele Unite și Panama în care arată că în prezent aceste relații sînt foarte încordate.

„În Panama domnește nemulțumirea în legătură cu administrarea canalului”, spune revista referîndu-se la declarațiile funcționarilor americani din administrația Canalului Panama, care spun că „nu vîd cum aceste nemulțumiri ar putea fi potolite”.

De ani de zile panamezii sînt indignați de faptul că cei 17.000 de cetățeni panamezi angajați de compania Canalului Panama, care este proprietatea guvernului S.U.A., primesc salarii mai mici decît cetățenii americani, chiar dacă prestează aceleași munci, sau au aceeași calificare tehnică și aceeași vechime. La cea de a 10-a conferință panamericană, ținută la Caracas în 1954, delegația panameză a acuzat Statele Unite de „practici discriminatorii sociale și economice împotriva panamezilor care lucrează în zona canalului”. În urma tratativelor purtate între guvernul S.U.A. și Panama, guvernul american a fost silit să admită introducerea în tratatul încheiat în ianuarie 1955 a unei clauze prevăzînd „egalitatea de plată și de posibilități”, pentru cetățenii panamezi angajați în zona canalului. Cu toate acestea, compania Canalului Panama nu a luat nici o măsură pentru aplicarea acestei clauze. Mai mult încă, în luna august președintele companiei, George Roderick, care este și subsecretar de stat adjunct la Ministerul Armatei al S.U.A., a declarat față de compania nu are nicidecum intenția de a plăti funcționarilor panamezi aceeași salariu ca și celor americani.

Această declarație a provocat proteste vehemente în Panama, printre altele și din partea lui Jose de la Rosa Castillo, președintele sindicatului, reprezentînd o mare parte a salariaților panamezi ai canalului.

După cum se știe, un alt motiv al animozității crescînde dintre S.U.A. și Panama l-a constituit și refuzul secretarului de stat Dulles de a invita guvernul statului Panama la conferința de la Londra a Canalului de Suez.

Nu se știe încă cum va evolua conflictul americano-panamez, încheie „The Economist”, dar, după cum a declarat un funcționar al ambasadei S.U.A. din Panama, holăririle pe care le vor lua funcționarii canalului sau guvernul panamez „nu vor fi niciodată pro americane”.

Lucrările Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez

PEKIN 22 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La Pekin continuă lucrările Congresului al VIII-lea al P.C. Chinez. Primul care a luat cuvîntul la ședința din 22 septembrie a fost Den Ti-huei, șeful secției pentru muncă la sate a C.C. al P.C. din China care a vorbit despre problema alianței dintre clasa muncitoare și țărănimă. Congresul a fost salutat apoi de Radmanej, secretarul general al Partidului Popular din Iran, de Morris, membru al Comitetului național al Partidului Muncitoresc progresist din Canada, de Pessi, secretarul general al Partidului Comunist din Finlanda. S-a dat apoi citire telegramelor de salut adresate Congresului de Partidul Comunist din Tailandă și de C.C. al Partidului Comunist din Olanda.

După cuvîntările rostite de Gao Fin, prim secretar al Comitetului de partid din provincia Tinhai, și de Tian Nan-sian, rector al Universității „Tinhua”, s-a dat cuvîntul lui Lin Bo-jiu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din China, care a analizat în cuvîntare sa cîteva etape ale mișcării revoluționare din China.

După o pauză, au rostit cuvîntări de salut Sharrey, secretar general al Partidului Comunist din Australia, Bagdad, secretar general al Partidului Comunist din Siria și Liban, reprezentanți ai partidelor comuniste din Guatemala și Chile, Lewlien, președintele C.C. al Partidului Comunist din Norvegia și un reprezentant al Partidului Comunist din Suedia.

Lucrările Congresului continuă.

PEKIN 22 (Agerpres). — China Nouă transmite:
În seara zilei de 21 septembrie, Preziuliu Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez a oferit la Pekin o recepție în cinstea delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești din diferite țări care asistă la Congres. La recepție au participat delegații și observatorii din partea partidelor comuniste și muncitorești din 55 de țări.

La recepție au participat membrii biroului prezidiului Congresului: Mao Tze-dun, Liu Sao-ji, Ciu En-lai, Ciu De, Cen Iun, Kan Sen, Pin Cijen, Run Bi-u, Cian Ven-tian și Den Siao-pin.

INFORMAȚII • COMENTARII • INFORMAȚII • COMENTARII

O rachetă interplanetară fără carburanți

La Institutul de astronomie teoretică al Academiei de Științe a U.R.S.S. a fost terminată o lucrare științifică în care este studiată posibilitatea lansării unei rachete în jurul lumii fără să se consume carburanți pe parcurs. Prof. G.A. Cebotarev, doctor în științe fizico-matematice, autorul lucrării, a declarat unui corespondent al agenției TASS următoarele:

După cum se știe, o rachetă care trebuie să parcurgă distanța de 384.000 km de la pămînt la lună, va necesita o cantitate uriașă de carburanți. De aceea, a fost necesar să se găsească o soluție a acestei probleme, în așa fel încît să fie redus la minimum consumul de carburanți.

Cum se poate obține aceasta? Luînd în considerație particularitățile mișcării corpurilor cerești și aplicînd metodele astrofizicii moderne, noi am ajuns la concluzia că va fi necesar carburantul numai pentru perioada inițială a lansării rachetei de pe pămînt. În continuare, zborul se va efectua sub acțiunea forțelor gravitației universale — dinspre pămînt, lună și soare. Acestea va fi o orbită ciclică, aproape eliptică. Intregul parcurs al rachetei de la pămînt la lună și viceversa va necesita aproximativ zece zile.

Racheta, a cărei greutate nu va depăși 50—100 kg va fi înzestrată cu aparate automate pentru fotografarea lumii, studierea acțiunii razelor cosmice, înregistrarea datelor meteorologice și pentru alte scopuri. Lucrarea profesorului Cebotarev a fost examinată și aprobată de Consiliul științific al Institutului de astronomie teoretică al Academiei de Științe a U.R.S.S.

Protestul studențimii irlandeze împotriva condamnării tinerilor ciprioți

DUBLIN 22 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuters, Uniunea națională a studenților din Irlanda a trimis ambasadei engleze un protest împotriva condamnării celor trei tineri ciprioți participanți la mișcarea de eliberare națională. „Aceste acțiuni; se spune în declarația stu-

denților irlandezi, vor acoperi de rușine justiția engleză”. În declarație se cere imediată eliberare a tuturor deținuților politici din Cipru și încetarea represiviilor.

* Cei 11 membri laburiști ai Camerei Comunilor care se află în prezent în Republica Democrată Germană au fost primiți la 21 septembrie de membrii Biroului Politic al C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania, de Heinrich Rau, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Comerțului Exterior și Intergerman, și de Herman Marten, prim vicepreședinte al Prezidiului Camerei Populare.

În legătură cu repatrierea unor cetățeni spanioli care trăiesc în U.R.S.S.

MOSCOVA 22 (Agerpres) — TASS anunță:
La 22 septembrie ziarul „Trud” a publicat următoarea știre:

Un corespondent al ziarului „Trud” a solicitat Comitetului executiv al Uniunii societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S., o informație despre mersul operațiunilor de repatriere a cetățenilor spanioli care și-au exprimat dorința de a pleca din U.R.S.S.

Îată ce a comunicat Z. Maierova, vicepreședintă a Comitetului executiv al Uniunii:
După cum se știe, o parte din cetățenii spanioli care trăiesc în U.R.S.S. și-au exprimat dorința de a se reîntoarce în patrie la familiile lor. În legătură cu aceasta în ultimul timp au avut loc tratative între organizațiile corespunzătoare spa-

N. S. HRUȘCIOV A SOSIT LA BRIONI

BELGRAD 22 (Agerpres). — TASS anunță:
După cum anunță presa din Belgrad, în seara zilei de 21 septembrie, N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și Iosip Broz Tito, președintele R.P.F. Iugoslaviei, au sosit pe insula Brioni.

U NU PLEACĂ LA PEKIN RANGOON 22 (Agerpres).

TASS anunță:
U Nu, președintele Ligii anticoloniale a libertății populare din Birmania, a declarat unui corespondent al ziarului „Guardian” că la sfîrșitul lunii octombrie va pleca la Pekin unde va discuta probleme care prezintă interes pentru ambele țări.

„IAR EDEN ȘI SELWYN LLOYD LA PARIS

LONDRA 22 (Agerpres). — La Londra s-a anunțat oficial că primul ministru Eden și ministrul Afacerilor Externe S. Lloyd vor pleca la 26 septembrie la Paris unde vor rămîne două zile. După cum se arată în cercurile diplomatice din Londra, tema principală a tratativelor lui Eden și Lloyd la Paris va fi situația creată după conferința separată de la Londra în problema Suezului.

Stabilirea de contacte între sindicatele din R. F. Germană și R. D. Germană

BERLIN 22 (Agerpres).
În cadrul Congresului de la Frankfurt pe Main al sindicatului muncitorilor din industria hîrtiei și poligrafiei din Germania occidentală a fost adoptată o rezoluție cu privire la stabilirea de contacte cu Uniunea sindicatelor libere germane din R.D.G. Referindu-se la această rezoluție „Neue Zürcher Zeitung” constată că pentru prima dată o organizație sindicală din R.F.G. se pronunță în mod oficial în acest sens.

Această hotărîre a Congresului de la Frankfurt pe Main în favoarea unor contacte directe cu sindicatele din R.D.G. este salutăată de numeroși activiști sindicali vest-germani. „Nu putem vorbi mereu de reunificare, fără să încercăm să realizăm o apropiere”, a declarat Richard Wagner, președintele organizației din München a sindicatului muncitorilor din industria hîrtiei și poligrafiei.

INCHIDEREA TIRGULUI INTERNAȚIONAL DE LA PLOVDIV

SOFIA 22 (Agerpres). —A.T.B. transmite:
În seara de 21 septembrie s-a încheis cel de-al XVII-lea Tirg internațional de la Plovdiv care a durat trei săptămîni.

La acest tirg au participat 28 de țări și 367 firme comerciale din 20 de țări din Europa, Asia și America.

Tirgul a fost vizitat în total de aproximativ 2.000 de străini.

La Tirgul din Plovdiv, întreprinderile de comerț exterior din R.P. Bulgaria, au semnat numeroase contracte cu reprezentanți ai întreprinderilor și firmelor de comerț exterior din străinătate.

GREVA „DE DOLIU” ÎN CIPRU

ATENA 22 (Agerpres).
Pe întreg cuprinsul insulei Cipru populația se află în grevă „de doliu” pentru a-și manifesta indignarea și protestul față de executarea prin spînzurătoare a tinerilor patrioți: Stelios Mauromatis (23 ani), Mihail Kufotas (22) și Andras Panaidis (22). Condamnații la moarte de autoritățile britanice. Cu adevărat emoție patrioții au aflat că cei trei tineri au murit strigînd: „Trăiască libertatea”. În orașul Paphos a avut loc o mare demonstrație. Un sicriu acoperit cu drapelul grec a fost purtat pe străzi apoi dus în catedrala orașului. Toate magazinele grecești din insulă sînt închise; nici un muncitor nu s-a prezentat la lucru. Vineri clopotele bisericilor au sunat fără încetare.

Pentru a împiedica noi demonstrații, orașele și satele au fost împinzite cu forțe polițienești. La intrarea în Nicosia și alte centre mai mari sînt postate unități de parașutiști. În ciuda strictelor măsuri de pază, în centrul Nicosiei, pe turnurile catedralei fluturau trei mari drapele ale organizației EOKA. Ele au fost smulse de polițiștii britanici care au operat cu acest prilej noi arestări.